GEMEENTE BROEKHUIZEN

Inhoudsopgave

1. Inleiding

2. Bodemgesteldheid

3. Grondgebruik

3.1 Agrarisch
3.2 Niet-agrarisch

4. Infrastructuur

4.1 Wegen
4.2 Waterlopen
4.3 Spoorlijnen

5. De gemeente Broekhuizen, nederzettingen

6. Conclusies

Literatuurlijst

Kaartmateriaal

Gemeentebeschrijving Broekhuizen

1.1 Gemeente Broekhuizen
p/a Kerkstraat 2
5871 AR Broekhuizenvorst
Provincie Limburg
Inventarisatiegebied Maasvallei
Aantal inwoners: 1.819 (01-07-1989)
Oppervlakte: 11,69 km2
Nederzettingen: Broekhuizen, Broekhuizenvorst, Genenberg, De Heide, Nachtegaal, Ooijen, Stokt, Zeelberg.

1.2. De gemeente Broekhuizen maakt deel uit van het inventarisatiegebied Maasvallei. Zij wordt aan de noordzijde begrensd door de gemeente Meerlo-Wanssum (inventarisatiegebied Maasvallei), in het westen door de gemeente Horst (inventarisatiegebied Limburgs Peelgebied), in het zuiden door de gemeente Grubbenvorst (inventarisatiegebied Maasvallei). Het stroomgebied van de Maas vormt de hele oostelijke gemeentegrens van Broekhuizen.
Tussen 1850 en 1940 bleven de Broekhuizense gemeente grenzen ongewijzigd.

2. Bodemgesteldheid.

2.1. Het grondgebied van de gemeente Broekhuizen heeft van noord naar zuid een maximale lengte van ongeveer vijf kilometer. In oost-west richting bedraagt de maximale breedte circa drieëneenhalve kilometer. Binnen de grenzen van de gemeente Broekhuizen kan men twee bodemtypen onderscheiden, namelijk het rivierdalgebied langs de Maas en de hogere zandgronden westelijk daarvan. In de beek- en rivierdalen zijn klei-afzettingen gevormd, voor het overige bestaat de Broekhuizense bodem uit zand.
Het rivierdal bevindt zich in het oosten van de gemeente en is zeer smal. Vrijwel het hele gebied valt onder de classificatie lagere dalbodems. Slechts ter hoogte van de kern Ooijen is een klein gedeelte met vlakkere opduikingen gelegen. De qua oppervlakte veel grotere hogere zandgronden worden vrij gelijkmatig onderverdeeld in beekdalen, oud-bouwlandgebieden, vlakkere stuifzandachtige gebieden en stuifzandheuvels.In de nabijheid van het rivierdal overheersen de beekdalen en de oud-bouwlandgebieden, verder naar het westen de vlakkere stuifzanden en de stuifzandheuvels.
Het oostelijke deel van de gemeente Broekhuizen heeft uit oogpunt van natuurwaarden de kwalificatie waardevol gekregen. De vooral in het zuidwesten in ruimere mate voorkomende stuifzandheuvels worden in dit opzicht zelfs als zeer waardevol beschouwd. Het grondgebied van de gemeente Broekhuizen bevindt zich ongeveer tussen 14 m en 25 m + NAP.

3. Bodemgebruik

3.1. Agrarisch

De agrarische sector is van oudsher sterk vertegenwoordigd in de gemeente Broekhuizen. De Tranchotkaart uit het begin van de negentiende eeuw laat een gemeente zien met aanzienlijke oppervlakten akker- en weiland. Het relatief kleine woeste heidegebied bevond zich voornamelijk langs de gemeentegrens in de zuidwestelijke punt van Broekhuizen. De noordelijke grens met de gemeente Meerlo-Wanssum liep midden door een klein heidegebied. Oostelijk daarvan, in het smalle rivierdal, bevond zich het vochtige "Maes Brock".
Op dit heide- en broekgebied sloot verder zuidelijk een akkerlandgebied aan, in het oosten het smalle weilandenlint van het Maasdal. Een uitloper van deze Maasdal-weilanden doorsneed het zojuist genoemde akkerland. Op de grens van deze akkers en weiden lag de kern Ooijen. De weilanden rond Ooijen vormden een verbinding met de weiden van het "Groot Brock", zuidelijk van deze kern. Dit "Groot Brock" was onderdeel van de weidegronden die tot aan de bebouwing van Meerlo reikten.
Oostelijk van Ooijen en zuidelijk van het "Groot Brock" bepaalden de akkerlanden het landschapsbeeld. Zij werden doorsneden door twee smalle weilandenstroken, beiden uitlopers van het "Groot Brock". Op de plek waar deze uitlopers elkaar raakten en op de grens met het akkerland-gebied lag de kern Broekhuizenvorst.
Dit landschapsbeeld zette zich verder zuidelijk voort. Daar was het akkerland omgeven door een oostelijke en een westelijke weilandenzoom, die respectievelijk het overgangsgebied naar de Maas en de zogenaamde "Brockhuysen Heyde" vormden. Een klein heidegebied overschreed de zuidelijke gemeentegrens. Het sloot aan op de weilanden langs de Maas. Even verder westelijk, vanaf de bebouwing van Vonkel, nam de heide de Broekhuizense bodem in beslag. In het overgangsgebied tussen heide en akkerland waren fruitboomgaarden aanwezig. Deze boomgaarden kwamen in het eerste kwart van de negentiende eeuw op relatief beperkte schaal in Broekhuizen voor. Waar ze aanwezig waren markeerden zij de overgang tussen akkerland en heide of broekgebied.

Broekhuizen wordt gerekend tot de Maasdorpen van Noord-Limburg. Deze kenmerkten zich in 1847 door de concentratie van het cultuurareaal in het Maasdal. Tussen 1847 en 1870 werd er 20% van de aanwezige woeste gronden ontgonnen en voornamelijk omgezet in bos.

Verder onderscheidde de regio zich rond 1875 door de aanwezigheid van veel weiland en een relatief kleine veestapel.
Broekhuizen vormde daarop een uitzondering. Gemeten naar het aantal inwoners had Broekhuizen in dat jaar de grootste veestapel.

Een en ander leverde in 1934 het volgende kaartbeeld op. Het heidegebied langs de noordelijke gemeentegrens was beplant met naaldhout. Het areaal weidegronden ten noorden van de kern Broekhuizenvorst was ten koste van de akker- gronden in oppervlakte toegenomen. Het oude "Maes Brock" was omgezet in weide, de weiden van het oude "Groot Brock" waren doorgetrokken tot aan de Maas. Ter hoogte van het voetveer vormden zij één geheel met de inmiddels ook uitgebreide weidegronden in de uiterwaarden van de Maas. De akkerlanden aan weerszijden van Ooijen bleven wel nog herkenbaar.
Zuidelijk van Broekhuizenvorst was de oude verhouding tussen weide- en akkerlanden nog vrijwel onveranderd gebleven. De belangrijkste mutatie in dit deel van de gemeente was de ontginning van de oude heidegebieden. De heide langs de zuidelijke en zuidwestelijke gemeentegrenzen werd ontgonnen en beplant met naaldhout. Het iets lager gelegen gebied aan weerszijden van de Molenbeek en het Broekhuizer Broek kenmerkte zich door de aanwezigheid van loofbomen. In de uiterste zuidwestpunt van de gemeente Broekhuizen waren in 1934 op het oude heidegebied een vijftal grote akkerlandpercelen aanwezig. De diverse soorten kwekerijen (bomen, rozen en champignons) vormden in dat jaar overigens een opvallend element op de akkerlanden van deze gemeente.
Het voormalige heidegebied was de enige plaats waar de bodem was verdeeld in de voor een ontginning kenmerkende grotere kavels. De oude heide nam in Broekhuizen van oudsher immers geen groot deel van de bodem in beslag.

Voor het jaar 1966 golden de volgende cijfers betreffende het agrarische bodemgebruik. Ruim 70% van de Broekhuizense bodem was toen in gebruik als cultuurgrond. Ongeveer éénderde van de toenmalige bevolking van 1220 zielen vond op deze cultuurgrond een middel van bestaan in de vorm van een familiebedrijf in de agrarische sector. In 1966 telde men 51 gemengde landbouwbedrijven, 11 groententuinderijen, 13 boom- en rozenkwekerijen en 4 champignonkwekerijen. Verder nam het bosgebied nog 19% van de Broekhuizense bodem in beslag en de restanten woeste grond 1,9%.

Van het huidige grondgebruik geeft de Streekplankaart Natuur en Landschap uit 1982 een goede indruk. Het rivierdal is op de lagere dalbodems voorzien van weilanden zonder maasheggen of populieren. Op de in oppervlakte veel kleinere vlakkere opduikingen bevinden zich velden zonder bebouwing of met randbebouwing.
Van noord naar zuid bezien zijn de hogere zandgronden als volgt ingericht. Langs de noordelijke gemeentegrens bevinden zich stuifzandheuvels met naaldbos en oud-bouwlanden, herkenbaar aan hun velden met randbebouwing. Zij worden in het westen en zuiden omgeven door beekdalen. Deze dalen zijn in gebruik als vochtige weilanden en voor een klein deel als broekbosgebied (noordelijk van de Belsberg).
Verder naar het zuiden krijgen de oud-bouwlandgebieden weer de overhand. Zij zijn ook hier herkenbaar aan hun velden met randbebouwing. De bebouwing van Broekhuizenvorst en Broekhuizen brengt hierop enige variatie aan. Het geheel blijft in het westen omgeven door beekdalen met vochtige weilanden. De hogere zandgronden in de zuidwestelijke punt van de gemeente Broekhuizen bestaan uit vlakkere stuifzandachtige gebieden en stuifzandheuvels. De eersten zijn voorzien van zowel grootschalige als kleinschalige landbouwgebieden. De stuifzandheuvels zijn bedekt met heide en naaldbos. Het beekdal van het Broekhuizer Broek vormt de afscheiding tussen de oud-bouwlandgebieden en vlakkere stuifzanden enerzijds en de stuifzandheuvels anderzijds.
Een oppervlakte van 120 ha valt binnen de ruilverkaveling Melderslo. Deze herziening van de landinrichting zal het agrarisch bodemgebruik van Broekhuizen uiteraard wijzigen.

3.2. Niet-agrarisch

In de gemeente Broekhuizen was de negentiende eeuwse nijverheid van weinig belang. In 1819 telde de gemeente 43 handwerkslieden die allen een eenmansbedrijf voerden. Met uitzondering van de jeneverstokerij richtten zij zich uitsluitend op de plaatselijke markt. Enkelen produceerden slechts voor eigen gebruik. De helft van deze bedrijfjes bevond zich in een matige economische toestand, de andere helft in een zeer matige of kwijnende toestand.
In de tweede helft van de negentiende eeuw werden twee brouwerijen als de belangrijkste Broekhuizense nijverheidstakken aangeduid, samen met een stroopmakerij. Tegen de algemene bedrijfsconcentratietendens rond de eeuwwisseling in verdubbelde het aantal brouwerijen zich: in 1913 waren er vier actief.

4 Infrastructuur

4.1. Wegen

De Tranchotkaart laat zien dat het Broekhuizense wegennet in het eerste kwart van de negentiende eeuw slechts uit aarden banen bestond. De belangrijkste verbinding liep evenwijdig aan de Maas, vanuit Grubbenvorst door de kernen Broekhuizen, Broekhuizenvorst en Ooijen verder in noordwaartse richting. Vanuit Broekhuizen en Broekhuizenvorst liepen door het zuidwestelijke heidegebied een aantal paden naar het naburige Swolgen (thans gemeente Meerlo-Wanssum). Via de nederzetting De Vonkel was de Grubbenvorstse kern Homberg bereikbaar. Voor het overige bestond het wegennet van Broekhuizen slechts uit verbindingen van locaal belang.
In 1867 bleek er nog nergens enige vorm van wegverharding te hebben plaatsgevonden. De Kuyperkaart laat zien dat de belangrijkste wijzigingen de vorm hadden van nieuwe rechte wegen in het pas ontgonnen heidegebied. Verder hadden zich geen ingrijpende veranderingen voorgedaan.
Op de topografische kaarten van 1934 is goed te zien dat enkel de hoofdverbinding evenwijdig aan de Maas van een verharding was voorzien, samen met een tweetal aftakkingen.
De zuidelijkste liep vanaf de hoofdweg tot aan kasteel Broekhuizen en ging daar over in een onverhard traject. Vanuit Broekhuizenvorst liep in 1934 een geheel verharde route over Swolgen naar Tienraij. Verder was er tussen 1867 en 1934 geen opvallende wijziging in het Broekhuizense wegennet aangebracht.

Ook na de oorlog bleven grote delen van dit wegennet onverhard. Zo beschikte de gemeente Broekhuizen in 1966 over 46,7 km wegennet. Daarvan was 17,3 km onverhard (37%).

4.2. Waterlopen

De belangrijkste natuurlijke waterlopen van de gemeente Broekhuizen zijn en waren de Maas, de Aastbeek, de Broekhuizer Molenbeek en de Marsbeek.
De Maas vormt van oudsher de oostelijke begrenzing van de gemeente Broekhuizen. In 1867 lagen op deze rivier twee veren: een voetveer tussen Ooijen en Broekhuizenvorst naar Bergen en het veer van Broekhuizen naar Arcen. In 1934 waren beiden nog in gebruik. Heden ten dage is alleen het pontveer Broekhuizen-Arcen nog in de vaart.

De Aastbeek komt vanuit Grubbenvorst de gemeente binnen. De eerste aftakking volgt voor een deel de zuidelijke gemeentegrens en mondt in het verlengde van deze grens uit in de Maas. Twee andere aftakkingen volgen even verder noordelijk dit voorbeeld.
De Broekhuizer Molenbeek vindt haar oorsprong in het Broekhuizense Broek en mondt even ten noorden van de kern Broekhuizen uit in de Maas.
De Marsbeek komt voort uit het broekgebied tussen Blitterswijck en Megelsum (beiden gemeente Meerlo-Wanssum).

Zij splitst zich op Broekhuizens grondgebied uit in verschillende takken die het aldaar gelegen weilandengebied doorkruisen. Enkele trajecten zijn daartoe kunstmatig aangelegd. Ook de gracht van kasteel Ooijen wordt door een tweetal zijarmen van de Marsbeek gevoed. De hoofdstroom mondt ter hoogte van de kern Broekhuizenvorst uit in de Maas.
De afwatering van de gemeente Broekhuizen vindt plaats via de genoemde beken. Broekhuizen behoort tot het Waterschap Noord-Limburg.

4.3. Spoorwegen en tramlijnen

De gemeente Broekhuizen werd en wordt niet doorkruist door spoorwegen of tramlijnen.

5. De gemeente Broekhuizen, nederzettingen.

5.1. Kernen in de gemeente Broekhuizen

De Broekhuizense bebouwing bevond zich in het eerste kwart van de negentiende eeuw in zijn geheel op de hogere zandgronden. Vrijwel overal markeerde deze bebouwing de overgang tussen akkerland en weidegebied. Het meest ontwikkeld waren de noordelijke kern Ooijen en de zuidelijk daarvan gelegen kernen Broekhuizenvorst en Broekhuizen (met kapel en watermolen). De bebouwing van deze kernen lag aan weerszijden van de hoofdverbinding in noord-zuid richting of aan een kruising met deze weg. Verder bevonden zich een klein aantal verspreide nederzettingen zuidwestelijk van de kern Broekhuizen: het kasteel Broekhuizen, de oudere bebouwing van de latere kern Stokt, twee nederzettingen genaamd "Heetvaren" en tenslotte de bebouwing van Vonkel of De Vonkel. Even westelijk van Broekhuizen gaf de Tranchotkaart de oudere bebouwing op "Den Geenenberg" aan. Tussen Broekhuizen en Broekhuizenvorst in waren de contouren van de latere kern De Heide zichtbaar, werd de "kolch" of "kolck" genoemde nederzetting aangegeven en de verspreide bebouwing langs de hoofdverbinding met de namen der bewoners aangeduid (Wolters en Bronsvers). Ook bevond zich nog enige verspreide bebouwing van bescheiden omvang langs de weg Broekhuizenvorst-Swolgen.
Tussen Broekhuizenvorst en Ooijen lag vlak langs de westelijke gemeentegrens de bebouwing van Beerendonck (destijds "Beevendon") en de Belsberg. Zuidelijk van Ooijen lag het gelijknamige kasteel, op de plaats van de huidige kern Nachtegaal een tweetal bebouwingseenheden met de naam "Achter" en nog verder noordelijk de Wesserhof (toen "Wis" genoemd) plus een zestal met de naam van de bewoners aangeduide verspreide nederzettingen (o.a. Clabbens).

Omstreeks 1867 was in deze situatie weinig verandering gekomen. Een aantal kernen werd nu wel met de huidig bekende naam aangegeven: Stokt en De Heide. Voor het overige kan men slechts spreken van een zeer geringe verdichting van de reeds bestaande bebouwing. Van de gemeente Broekhuizen is namelijk bekend dat haar bevolkingsgroei tussen 1830 en 1914 sterk achterbleef bij die van Midden- en Noord-Limburg. In 1830 telde men 830 inwoners, in 1867 850 en in 1914 878. De periode van de sterkste bevolkingsgroei viel in de jaren na de tweede wereldoorlog (1966: 1220 inwoners; 1989: 1819 inwoners).
Welke gevolgen dit had voor het kaartbeeld van 1934 wordt in de volgende paragrafen gebiedsgewijs nagegaan.

5.2. De zuidelijke kernen: Broekhuizen, Genenberg, De Heide en Stokt

Broekhuizen was in 1934 nog steeds een relatief kleine kern in de nabijheid van de Maas. Haar bebouwing lag midden in een smalle strook weidegrond en concentreerde
zich rond de kerk, aan weerszijden van de hoofdverbinding in noord-zuid richting, rond de watermolen in het noorden en bij de kapel aan de zuidelijke wegsplitsing naar het kasteel en de kern Stokt.
Genenberg werd in 1934 nog niet met name genoemd. Haar lintbebouwing met kapel bevond zich halverwege de verbinding Broekhuizen-De Heide. De Heide lag aan de voet van het iets hoger gelegen oude, met naaldhout beplante heidegebied. De bebouwing lag verspreid langs de twee onverharde wegen die dit gebied doorsneden.
Zuidwestelijk van Broekhuizen bevond zich de kern Stokt. Haar bebouwing concentreerde zich rond twee kruisingen van onverharde paden.
Voor al deze kernen geldt de regel dat zich de bebouwing in vergelijking met de situatie van 1867 slechts in zeer geringe mate had uitgebreid of verdicht.

5.3 De noordelijke kernen: Broekhuizenvorst, Zeelberg, Ooijen en Nachtegaal.

Broekhuizenvorst was in 1934 de grootste kern van de gemeente Broekhuizen. Haar bebouwing had vanaf 1867 de sterkste groei ondergaan. De nederzettingen concentreerden zich op de driesprong van de hoofdverbinding in noord-zuidrichting en de westelijke route richting Swolgen. Hieronder bevond zich een RK-kerk, een school en een kapel.
Zeelberg werd in 1934 voor het eerst op de kaart aangegeven. Het was een kern met een viertal nederzettingen, westelijk van de weg Broekhuizenvorst-Ooijen. Omstreeks 1867 waren er dat nog drie. De bebouwing van de kern Ooijen lag aan weerszijden van een noordelijke aftakking aan de hoofdverbinding evenwijdig aan de Maas. Ook hier had de bebouwing sedert 1867 geen spectaculaire uitbreiding ondergaan. De kern Nachtegaal tenslotte werd in 1934 ook voor het eerst met name op kaartmateriaal genoemd. Haar bebouwing bevond zich vlakbij Ooijen aan de westzijde van de hoofdweg en was van zeer geringe omvang.

5.4 Verspreide nederzettingen

De geringe bebouwingstoename in de periode 1850-1940 leidde ertoe dat de verspreide bebouwing uit het begin van de negentiende eeuw

op de topografische kaart van 1934 nog duidelijk herkenbaar bleef. Helemaal in het zuiden, aan de voet van de hoger gelegen ontgonnen heide lag de bebouwing van De Vonkel. Iets verder noordelijk, langs de weg naar Stokt, de nederzetting die in het begin van de negentiende eeuw Heetvaren heette. Even noordelijk van Stokt lag het kasteel Broekhuizen.

Ten zuiden van Broekhuizenvorst was de nederzetting Kolck nog steeds herkenbaar. Een nieuwe naam was de z.g. Broekstraat. Daarmee doelde men op de sedert 1867 slechts gering in aantal toegenomen nederzettingen op de rand van het akkerlandgebied oostelijk van Broekhuizenvorst.
De verspreide nederzettingen bij de Belsberg en Beerendonck waren nog duidelijk als zodanig herkenbaar. In de omgeving van de noordelijke Wisserhof lagen in 1934 nog steeds een zestal verspreide boerderijen.

5.5. Verspreide nederzettingen na 1940

In deze periode moet men de grootste toename van de Broekhuizense bebouwing situeren. Het gebied tussen de wegen die in Broekhuizenvorst een driesprong vormen werd in zuidelijke richting van nieuwe bebouwing voorzien. De bebouwing van Broekhuizen nam aan beide zijden van de hoofdweg toe. Hierbij bleef de groei van de overige kernen enigszins achter. De kern Stokt onderging de grootste uitbreiding door verdichting en verlenging van het bebouwingslint in zuidwestelijke richting.
De huidige gemeente Broekhuizen kan men karakteriseren als een kleine gemeente met belangrijke land- en tuinbouw en enige veeteelt. Men houdt zich in dit kader voornamelijk bezig met de kweek van specifiek Noord-Limburgse producten als champignons, rozen, asperges en aardbeien. Maar ook het aantal forenzen is gegroeid en daarmee de importantie van de woonfunctie van Broekhuizen.

6. Conclusie Broekhuizen

6.1. Naar aanleiding van het voltooide veldwerk kan de gemeentebeschrijving van Broekhuizen met de volgende opmerkingen afgerond worden. Gedurende de periode 1850-1940 vond in deze gemeente bebouwingsuitbreiding plaats door een zeer geleidelijke invulling van bestaande nederzettingsstructuren. Dientengevolge is het geven van een stedebouwkundige typologie niet relevant.

6.2. De in het kader van het MIP geïnventariseerde bebouwing bevindt zich in de kernen Ooijen, Broekhuizenvorst en Broekhuizen. Het betreft hier uitsluitend objecten in negentiende eeuws traditionele c.q. sober traditionele stijl, in totaal een dertigtal eenheden.
In Ooijen zijn MIP-panden aangetroffen langs de Blitterswijckseweg, de Molenweg, de Horreweg en de Nachtegaalstraat. In de kern Broekhuizenvorst zijn objecten geïnventariseerd langs de Kerkstraat, de Broekhuizerweg, de Ooijenseweg, de Swolgenseweg en de Broekstraat. Te Broekhuizen aan de Veerweg, de Hoogstraat en de Molenberg.
Broekhuizen onderscheidt zich binnen deze inventarisatie door een naar verhouding groot aantal panden uit de tweede helft van de negentiende eeuw, die zich bovendien vrijwel uitsluitend langs de Veerweg bevinden. Bijvoorbeeld: het Brouwershuis uit 1858 (reeds rijksmonument), het pand Veerweg 21 (1889), Herberg 't Veerhuis (1867), Café Maeszicht (1888) en Atelier Osna (1888). Deze bebouwing geeft het hart van deze kleine kern een schilderachtig karakter, en verdient om deze reden extra aandacht.

Literatuurlijst

G.C.P. Linssen, Verandering en verschuiving. Industriële ontwikkeling naar bedrijfstak in Midden- en Noord-Limburg, 1839 - 1914, Tilburg 1969.

Ph. van de Maelen, Dictionnaire Géographique du Limbourg, Assen 1978.

Lijst der Nederlandse gemeenten, 's-Gravenhage 1988.

Streekplan Noord- en Midden-Limburg, 3 dln, S.L. 1982.

J.F.R. Philips, J.C.G.M. Jansen, Th.J.A.H. Claessens, Geschiedenis van de landbouw in Limburg 1750 - 1914, Assen 1965.

Gemeente Broekhuizen. Enkele Bijzonderheden over de Gemeente, Broekhuizen 1966.

D. Damsma, J. de Meere, L. Noordegraaf (eds), Statistieken van de Nederlandse Nijverheid uit de eerste helft van de negentiende eeuw, supplement (RGP, dl. 168), Den Haag 1979.

Ontwerp-landinrichtingsplan ex.art.86 van de landinrichtingswet voor de ruilverkaveling "Melderslo", gelegen in de gemeenten Grubbenvorst, Meerlo-Wanssum, Horst, Broekhuizen en Sevenum, Utrecht 1988

Kaartmateriaal

Tranchotkaarten 1803 - 1820
no. 20 Meerlo
no. 26 Velden
1 : 25.000

Kuyperkaart der Gemeente Broekhuizen 1867
1 : 37.500

Topografische kaarten 1934
no. 674 Lottum 1 : 25.000
no. 653 Meerlo 1 : 25.000

Kaart Provincie Limburg 1982
1 : 50.000

Streekplan Noord- en Midden-Limburg 1982
Kaart 2: Natuur- en Landschap
1 : 100.000

Kaart gemeente Broekhuizen 1982
Provinciale Planologische Dienst
1 : 10.000

Afbeeldingenlijst

I De huidige gemeente Broekhuizen.

II De gemeente Broekhuizen in het eerste kwart van de negentiende eeuw.

III De gemeente Broekhuizen in 1867.

IV a De gemeente Broekhuizen in 1934, noordelijk deel.
b De gemeente Broekhuizen in 1934, zuidelijk deel.

V a De bebouwing van de gemeente Broekhuizen in 1982, noordelijk deel.
b De bebouwing van de gemeente Broekhuizen in 1982, middendeel.
c De bebouwing van de gemeente Broekhuizen in 1982, zuidelijk deel.

Oosten
Zelberg
Broekhuizen
Broekhuizen
Stokt

19 Vanraij

4402

III

PROVINCIE LIMBURG. GEMEENTE BROEKHUIZEN.

Geteekend door J. Kuyper

Uitgave van Hugo Suringar te Leeuwarden

1156 Bunders, 850 Inwoners.

IV a

00.

De coördinaten
der hoeken van het blad
zijn uitgedrukt
in het stelsel der
Rijksdriehoeksmeting.

º 674

TTUM

nd in 1934.

1:25000.

53 Meerlo.

De coördinaten der hoeken van het blad zijn uitgedrukt in het stelsel der Rijksdriehoeksmeting.

x = +450234.0 y = -733699 | x = +550237 y = -73438.0

x = +449812 y = -79630.0 | x = +549810 y = -79689.0

IV b

Grondtekening:

1:50000 meter.

Hoogtemeting verricht in 193.

Foto-lith

ROEKHUIZEN

BROEKHUIZENVORST